Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У 2629/18
12.01.2022. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр Николе Китаровића, председника већа, Снежане Бјелановић и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Ралић Михајлом, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... бр. ..., против решења IX број: 34-744/2016-8 од 15.09.2017.године туженог Дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.01.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, стечајном управнику А.А. из ..., ... бр. ..., лиценца број ..., изречена је мера новчана казна у висини од 30.000,00 динара, због тога што, обављајући дужност у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Панчеву под бројем Ст-392/2011 над стечајним дужником "Б.Б." д.о.о. у стечају из ... није предузела активности да од закупца "В.В." д.о.о. из ... благовремено наплати потраживања по основу Уговора о закупу покретне и непокретне имовине од 17.јуна 2012.године, која потраживања закључно са октобром 2013.године износе 520.000,00 динара,чиме је поступала супротно одредбама члана 27. став 4. Закона о стечају и одредбама члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике, а што је оцењено као лакша повреда дужности стечајног управника у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника; Ставом 2. диспозитива оспореног решења, одређено је да је стечајни управник А.А. из ... дужна да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана пријема овог решења на уплатни рачун

јавних прихода број 840-743321843-94-приходи од новчаних казни за прекршаје, шифра плаћања 253 с позивом на број одобрења наведен у том ставу решења и да доказ о извршеној уплати достави Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

У тужби поднетој Управном суду препоручено поштом дана 13.02.2018. године тужиља је оспорила законитост решења туженог органа, јер је донето на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу чега је из утврђених чињеница изведен нетачан и погрешан закључак у погледу чињеничног стања као и погрешне примене материјалног права и погрешне примене законских одредби. Наводи да свој захтев уз тужбе заснива на изјашњењу стечајног управника на записник од 15.09.2017.године; на Записнику о извршеној контроли рада стечајног управника дана 29.03.2016.године од стране супервизора; На налогу супервизора датог стечајном управнику дана 29.03.2016.године; На извештају о извршеној контроли рада стечајног управника састављеног од стране супервизора дана 27.03.2016.године; На одговору на извештај супервизора број 34-744/2016-01 прослеђен дисциплинском већу дана 22.јуна 2016.године; на основу уверења општине Вршац, Одељења за локалну пореску администрацију број 437/01-4055-13/2013 од 30.12.2013.године са прилогом картица финансијских из ЛПА; на основу уверења општине Вршац, Одељења за локалну пореску администрацију број 437/01-572-15/2015 од 04.03.2015.године и решења Привредног суда у Панчеву Ст.број 392/2011 од 06.05.2016.године, којим је закључен стечајни поступак над стечајним дужником у складу са одредбама члана 13. став 1. Закона о стечају. Истиче да се из целокупне документације може утврдити да не постоји основ за доношење нападнутог решења из разлога јер је стечајни управник само један део у стечајном поступку и не доноси одлуке самостално. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење у целости.

Тужени орган је у детаљном одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је над радом лиценцираног стечајног управника А.А., овде тужиље, спроведен редован непосредни надзор од стране супервизора Агенције за лиценцирање стечајних управника о чему је сачинио извештај VI број: 25-405/2016-04 од 27.04.2017. године и у тачки 1. Радње након пријема решења о именовању (примопредаја, заштита имовине и друго) утврдио неправилности у раду стечајног управника које се тичу фактурисања (од новембра 2013. до марта 2016.године) и наплате закупнине (од октобра 2012. до марта 2016.године) од "В.В." д.о.о. из ..., по основу Уговора о закупу целокупне имовине стечајног дужника од 17.06.2012.године. Како је приликом вршења надзора над радом стечајног управника, супервизор констатовао да постоје неправилности у

раду стечајног управника, супервизор је предложио покретање дисциплинског поступка пред дисциплинским већем Агенције. Дисциплинско веће је тужиљи доставило наведени извештај са позивом да се на исти изјасни у року од осам дана као и да изнесе све чињенице и околности од значаја за одлуку о дисциплинској одговорности. По наведеном позиву да се изјасни на предлог за покретање дисциплинског поступка тужиља је доставила изјашњење 22.06.2016. године у коме је навела да у њеном раду не постоје неправилности, нити тежа повреда радне обавезе и с тим у вези навела да је дана 17.07.2012.године са "В.В." д.о.о. из ..., закључила Уговора о закупу целокупне имовине стечајног дужника. У погледу односа са закупцем указала је да је дана 18.04.2013.године послала обавештење и опомену закупцу за измиривање доспелих а неплаћених обавза по основу Уговора о закупу, те да је дана 24.10.2013.године због неизмиривања обавеза доставио закупцу обавештење о раскиду уговора са 30.10.2013.године. С тим у вези тужиља је указала да након раскида уговора, није постојала обавеза стечајног управника да фактурише закуп непокретне имовине стечајног дужника. Тужени је дана 15.09.2017. године одржао усмену расправу на којој је супервизор Г.Г. у погледу извештаја од 27.04.2017. године изјавила да је исти израдила Д.Д. која више не обавља посао супервизора, те да из тог разлога она не може да се тим поводом изјашњава. Присутна тужиља на усменој расправи је изјавила да у свему остаје код датог одговора на наводе из извештаја, а на питање да ли је покренут поступак принудне наплате износа дуга закупца од 620.000,00 динара, изјавила је да је предмет предала адвокату, али да стечајни судија није дала сагласност за његово ангажовање, а није било ни новчаних средстава за плаћање судских такси за покретање извршног поступка, па исти није ни покренут. Даље је навела да од октобра 2013.године закупац више није био у закупу јер му је отказан уговор, а објекат је закључан и пломбиран. Дисциплинско веће је размотривши извештај супервизора, изјашњење стечајног управника са усмене расправе и на основу увида у целокупне списе предмета и расположиву документацију и доказе утврдило да стечајни управник није водио рачуна о увећању стечајне масе стечајног дужника и интересима поверилаца стечајног дужника, јер није покренуо поступак ради наплате потраживања стечајног дужника од закупца на име неизмирене закупнине почев од октобра 2012.године, те да је у конкретном случају дошло до оштећења стечајне масе и стечајних поверилаца за износ од 520.000,00 динара, која штета је након обуставе стечајног поступка, настала за правно лице над којим је обустављен поступак стечаја и његове повериоце имајући у виду да су протекли рокови за наплату предметног потраживања. Са наведеног дисциплинско веће је утврдило да у раду стечајног управника постоје неправилности које представљају лакшу повреду дужности стечајног управника, у смислу члана 3ђ став 2. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, те да стечајном управнику треба изрећи новчану казну у висини од 30.000,00 динара, па је на основу члана 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 27. став 4. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11-др. закон, 71/12-одлука УС и 83/14), прописано је да стечајни управник обавља своје послове самостално и с пажњом доброг стручњака, у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и кодексом етике.

Одредбом члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике („Службени гласник РС“, бр.11/10), прописано је да је стечајни управник у обавези да послове обавља на професионалан начин, савесно и благовремено, као и да одржава ниво професионалног знања и вештина потребних за обављање тих послова.

Одредбом члана 3а Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15), прописано је да у вршењу стручног надзора Агенција проверава да ли стечајни управник обавља послове у складу са прописима којима се уређује стечај (став 1.). Ако се у поступку вршења стручног надзора утврди да стечајни управник није обављао послове у складу са прописима којима се уређује стечај, Агенција ће изрећи једну или више мера прописаних законом којим се уређује стечај, и то: опомену; јавну опомену; новчану казну; одузимање лиценце (став 3.).

Одредбом члана 3д став 1. истог закона, прописано је да у случају да је у извештају супервизора утврђено постојање неправилности у раду стечајног управника и предложено покретање дисциплинског поступка, супервизор доставља извештај стечајном управнику и дисциплинском већу, као и подносиоцу притужбе уколико је испитивање рада започето по притужби трећег лица. Уз извештај супервизора дисциплинском већу достављају се и списи предмета ради спровођења дисциплинског поступка.

Одредбом члана 3ђ став 2. истог закона, прописано је да се лакшом повредом дужности у смислу овог закона сматрају мањи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које немају значајан негативан утицај нити последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица, док је одредбом члана 3е став 1. истог закона прописано да у случају лакше повреде дужности дисциплинско веће може изрећи опомену, јавну опомену и новчану казну. Новчана казна се може изрећи у износу од 10.000 до 100.000 динара, а у случају понављања лакше повреде у износу до 200.000 динара.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране прописе Управни суд налази да је оспорено решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, те да је тужени орган, оценом изведених доказа, правилно нашао да је тужиља обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку над напред наведеним стечајним дужницима учинила неправилности ближе означене у диспозитиву оспореног решења, а које по својој природи представљају лакшу повреду дужности у смислу одредбе члана 3ђ став 2. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, при чему је тужени орган за своју одлуку дао довољне и јасне чињеничне и правне разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.01.2022. године, 21 У 2629/18

Записничар **Председник већа-судија**
Михајло Ралић, с.р. **мр Никола Китаровић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП